

Дитина-віслюк

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Oksana Duchak

 ukrainsk

 nivå 3

(uten bilder)

Одного разу маленька дівчинка побачила
людину загадкової форми.

Коли та людина загадкової форми підійшла ближче до дівчинки, вона зрозуміла, що це була вагітна жінка.

Дівчинка була сором'язливою, але вона сміливо підійшла до жінки. "Ця жінка має залишитися з нами", - вирішила громада дівчинки. "Ми залишимо її та її дитину з нами у безпеці".

Незабаром дитина з'явилася на світ. "Тужся!"
"Принесіть ковдри!" "Води!" "Тужся!!!"

Але коли всі побачили дитину, вони дуже здивувались. "Що? Віслюк?!"

Усі почали сперечатися що мають робити далі. Деякі люди говорили: “Ми обіцяли, що залишимо жінку та її дитину з нами у безпеці, отже, так і маємо зробити”. Інші ж казали: “Вони принесуть нам лише нещастя”.

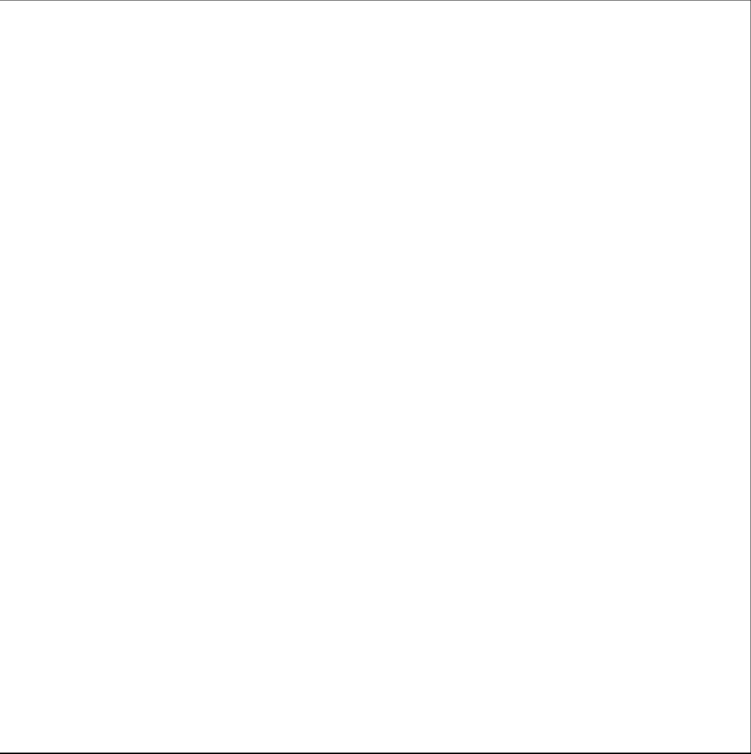

Жінка знову залишилась сама. Вона не знала, що має робити зі своєю дивною дитиною. Вона не знала, що їй робити далі.

Але нарешті вона сприйняла те, що її дитина особлива, а вона її мати.

Якщо б дитина залишалась такою ж маленькою завжди, то було б все по-іншому. Але дитина-віслюк ставала все більшою і більшою щодня і вже не могла поміститись на спині у своєї мами. І як віслюк не намагався поводитись як справжня дитина, але в нього нічого не виходило. Через це його мама була дуже часто втомленою і засмученою. Інколи вона навіть просила його виконувати роботу, яку роблять тварини, а не люди.

Збентеження та злість накопичувались всередині віслюка. Він більше не міг виконувати ні однієї роботи, ні іншої. Він більше не міг бути ні людиною, ні твариною. Одного дня він так сильно розлютився, що кинув свою маму до землі.

Сором опанував віслюка. Він почав утікати так далеко і так швидко, як тільки міг.

Коли він перестав бігти, була вже ніч. Вісюк загубився. "І-а! І-а?", - він прошепотів в темряві. "І-а! І-а?", - відгукнулось йому у відповідь. Він був сам-самісінький. Вісюк скрутився клубочком і заснув глибоким, але неспокійним сном.

Прокинувшись, віслук побачив старого дивного чоловіка, який пильно дивився на нього зверху вниз. Він глянув йому в очі, і маленька іскорка надії з'явилась у віслюка.

Віслюк залишився жити у старого чоловіка, який навчив його багато різних способів виживання. Віслюк слухав його та вчився у нього. Так само робив і старий чоловік. Вони допомагали один одному, а також і сміялись разом.

Одного ранку старий чоловік попросив віслюка
винести його на вершину гори.

Високо в горах серед хмар вони швидко заснули.
Віслюку наснилось, що його мама захворіла і
кличе його на допомогу. І коли він прокинувся ...

... хмари зникли разом із старим чоловіком.

Нарешті всілук зрозумів, що йому робити.

Він знайшов свою маму, яка була самотня і оплакувала свою загублену дитину. Вони довго дивились один на одного, а потім міцно обнялись.

Дитина-віслюк та його матір залишилися жити разом. Вони знайшли багато різних способів як можна жити пліч-о-пліч. Згодом біля них почали оселятися й багато інших сімей.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

ДИТИНА-ВІСЛЮК

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustret av: Meghan Judge

Oversatt av: Oksana Duchak

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er viderefremidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).